

Begrotingswijziging 2019
GGD Zuid Limburg

Augustus 2018

1. Inleiding

Naar aanleiding van vergadering van het Algemeen Bestuur d.d. 5 juli 2018 is een begrotingswijziging 2019 opgesteld. Deze begrotingswijziging wordt dit najaar voor zienswijze aan de gemeenteraden aangeboden. Vaststelling van de begrotingswijziging zal plaatsvinden in de vergadering van het Algemeen Bestuur op 28 november 2018.

De 1^e begrotingswijziging 2019 heeft betrekking op 3 onderdelen, te weten:

1. Jeugdgezondheidszorg (programma GGD)
2. Rijksvaccinatieprogramma (programma GGD)
3. Veilig Thuis (programma Veilig Thuis)

2. Jeugdgezondheidszorg

Sinds de decentralisatie in 2015 groeit de vraag naar expertise en advies van de jeugdgezondheidszorg (JGZ) snel. Zo snel dat de JGZ in toenemende mate worstelt met de beschikbare capaciteit. Deze is niet langer voldoende om invulling te geven aan de wettelijke basistaken van JGZ binnen het sociaal domein, laat staan om capaciteit vrij te maken voor innovatie. Dit met achterstanden in de uitvoering van het reguliere werk en een snel groeiende werkdruk bij medewerkers als gevolg.

Om achterstanden in te lopen én geen nieuwe achterstanden te laten ontstaan zijn (via begrotingswijzigingen) voor de jaren 2017 en 2018 incidentele extra middelen toegekend. Daarbij werd door gemeenteraden en -bestuurders meermaals aangegeven waarde te hechten aan een gedegen discussie over de taken van de JGZ (binnen het sociale domein) en de uitvoering daarvan om nieuwe achterstanden en tekorten in de toekomst te voorkomen. Terwijl op dit moment hard gewerkt wordt aan een structurele oplossing voor de knelpunten in de JGZ, wordt via deze begrotingswijziging ook voor 2019 gevraagd om een incidentele extra bijdrage. Hieronder wordt een beknopte onderbouwing gegeven voor de gevraagde incidentele extra bijdrage voor 2019. Daarna wordt kort ingezoomd op de ontwikkelingen die moeten leiden tot een nieuw meerjaren-perspectief voor de JGZ met een structurele oplossing voor de huidige knelpunten.

2.1 Vraag voor extra middelen in 2019

In het belang van de ambities zoals neergelegd in het gezondheidsbeleid van 'signaalrood naar bronsgroen' is het van belang om het huidige niveau van dienstverlening te handhaven. Evenals in 2017 en 2018 is dit ook in 2019 niet mogelijk met het huidige budget. Een additionele bijdrage is nodig om de dienstverlening huidige niveau te continueren.

De GGD vraagt voor 2019 een extra budget van € 317.000. Dit bedrag is op gelijke wijze tot stand gekomen als de begrotingswijziging 2018 en heeft tot doel dat alle reguliere contactmomenten, alle extra contactmomenten in het kader van risicozorg en alle benodigde overleggen conform planning en zonder achterstanden worden uitgevoerd. Hierbij moet worden opgemerkt dat dit bedrag gebaseerd op uitvoering bij gelijkblijvende omstandigheden. De verwachte stijging in trends is hierin niet meegenomen omdat die op dit moment, mede gelet op de ontwikkelingen zoals beschreven in paragraaf 2.2, moeilijk in harde voorspellingen uit te drukken is.

Meer kinderen in Zuid-Limburg dan geprognosticeerd

Het budget van JGZ is gebaseerd op de bevolkingsprognoses die het ETIL in 2011 heeft opgesteld. Deze prognoses zijn in de loop der jaren niet meer bijgesteld. Hoewel in Zuid-Limburg inderdaad sprake is van een krimp van het aantal kinderen en jongeren, is deze krimp minder groot dan destijds werd aangenomen. De prognoses van het Etil en de daadwerkelijke procentuele daling gebaseerd op CBS gegevens laten een duidelijk verschil zien (zie tabel 1). De daadwerkelijke daling betreft 7,43% en niet zoals eerder geprognosticeerd ruim 10%.

Tabel 1: prognose bevolkingsontwikkeling

	2011	2011-2015	2011-2016
Prognose daling Etil¹ in %		8,42	10,11
Daadwerkelijk aantal (CBS²)	117.567	110.103	108.830
Daadwerkelijke daling in %		6,3	7,43

Concreet betekent dit dat er meer kinderen in Zuid-Limburg zijn dan werd aangenomen, hetgeen voor de JGZ automatisch extra werk betekent. Dit zowel in het aantal reguliere contactmomenten als de daaruit voortvloeiende risicozorg en overleggen (zie ook bijlage 1).

Meer contacten en een veranderend werkveld

Niet alleen wonen in Zuid-Limburg meer kinderen dan eerder werd aangenomen, ook de benodigde dienstverlening die in het kader van het basispakket nodig is, wordt groter. Voor steeds meer kinderen is een extra individueel contactmoment nodig. Bovendien is sprake van een stijging van het aantal contactmomenten per kind / gezin indien sprake is van een indicatie en verwijzing. Tegelijkertijd neemt het aantal kinderen dat niet verschijnt zonder bericht (no show) toe. Dit leidt enerzijds tot productieverlies (deze tijd kan niet altijd direct worden ingevuld) en brengt anderzijds extra inspanning met zich mee om deze kinderen / gezinnen alsnog in beeld te krijgen.

Daarnaast is een feit dat de inzet in tijd van deze contactmomenten toeneemt in verband met toenemende complexiteit van casuïstiek. Zo worden regelmatig casussen behandeld, die zeer complex en tijdsintensief zijn, waarvan het de vraag is of dit de taak van de JGZ is. Het blijkt echter niet altijd mogelijk deze casus over te dragen aan een andere partner juist vanwege die complexiteit van de casus, omdat er nog geen andere partner betrokken is, een andere partner deze (nog) niet wil overnemen of vanwege wachttijden en wachtlijsten bij het voorliggend veld en andere aanbieders (m.n. ambulante zorg en GGZ).

Het overleg met zowel gezin als ketenpartners is sinds de decentralisatie geheel vernieuwd georganiseerd. Het principe 'overleg volgt kind' houdt in dat men niet langer óver een kind praat maar mét kind en ouders. De overleggen met gezinnen en ketenpartners zijn individueel gericht. Per overleg staat één kind / gezin centraal. Dit in tegenstelling tot overleggen zoals een zorgadviesteam, waar meerdere kinderen in één overleg werden besproken. Dit heeft gezorgd voor een forse toename van het aantal overleggen (met gezinnen) en daarmee samenhangend een forse toename in tijdsinzet. Verwacht wordt dat dit aantal in 2019 verder toeneemt door de invoering van de zogenoemde knooppunten, de plek waar risicosignalen vanuit het onderwijs worden besproken.

Niet alleen de JGZ signaleert kinderen met een verhoogd risico, ook ketenpartners signaleren in toenemende mate gezondheidsrisico's bij jeugdigen en schakelen vaker de deskundigheid van de JGZ in. Dat is een positieve ontwikkeling, die aansluit bij de visie van de JGZ die beschrijft dat niet alleen de professionals van de JGZ zelf maar juist ketenpartners meer en meer een signaleringfunctie krijgen. De hoeveelheid extra

¹ Gegevens Etil betreft jongeren 0-20 jaar

² Gegevens CBS betreft jongeren 0-19 jaar

signalen is echter groter dan verwacht en zorgt voor extra individuele contacten. Dit heeft niet alleen te maken met een toename van het aantal risicosignalen, maar ook met de complexiteit van de risicozorg. Professionals zien dat casuïstiek steeds complexer wordt en dat meer tijd dan voorheen nodig is om te komen tot een passende oplossing.

Het mag vanzelfsprekend zijn dat de GGD zich bewust is van de financiële druk bij gemeenten en zelf continu op zoek is naar mogelijkheden ter verbetering van de efficiency. Dit om het (extra) bedrag dat aan gemeenten wordt gevraagd zoveel mogelijk te beperken. Zo wordt onder andere continu kritisch gekeken naar deelname aan overleggen, wordt gewerkt aan de inzet van een sms module waarin ouders een herinnering van hun afspraak ontvangen (met als doel de no-show te verminderen), worden procedures aangescherpt en worden steeds meer onderzoeken op locatie gedaan.

2.2 Op weg naar een meerjarenperspectief

Zorg voor jeugd staat in Zuid-Limburg hoog in het vaandel. In de programmalijs jeugd van het regionale gezondheidsbeleid 'van signaalrood naar bronsgroen' hebben de Zuid-Limburgse gemeenten stevige ambities neergelegd. Inmiddels is er een breed gedragen beeld dat het nodig is om krachten te bundelen en fundamenteel anders te werk te gaan om te komen tot de gewenste trendbreuk én tegelijkertijd te vermijden dat de kosten voor de uitvoering van het basispakket voortdurend stijgen. Op zoek naar een meer structurele oplossing voor de knelpunten in de JGZ en op zoek naar dé best passende werkwijze om bij te dragen aan de trendbreuk, zijn verkenningen uitgevoerd binnen de JGZ van de GGD – die verantwoordelijk is voor de zorg aan kinderen aan jongeren van 4 tot 18 jaar – én zijn de mogelijkheden voor samenwerking met de consultatiebureaus (JGZ 0-4) verkend. De zorg voor deze jongste doelgroep wordt verzorgd door Meander (Parkstad), Envida (Maastricht – Heuvelland) en Zuyderland (Westelijke Mijnstreek). Deze verkenning heeft geleid tot een kansrijk toekomstperspectief om op termijn zowel de kwaliteit van zorg als de efficiency van de dienstverlening te verbeteren. In dit toekomstperspectief werken de 4 JGZ organisaties in Zuid-Limburg vergaand samen.

Het Algemeen Bestuur van de GGD is enthousiast over deze ontwikkeling en heeft de 4 JGZ organisaties gevraagd om met een gedragen ontwikkelperspectief (plan van aanpak) om te komen dat uitgaat van een integrale zorg voor jeugd van 0 -18 jaar middels één JGZ Zuid-Limburg. Uitgangspunt hierbij is dat de vier JGZ organisaties maximaal ontschot worden in werkwijze, leiderschap en financiën.

Naar verwachting kan dit ontwikkelperspectief in het laatste kwartaal van 2018 onderwerp van gesprek zijn met gemeenteraden in Zuid-Limburg en partners in het werkveld.

Niet alleen inhoudelijk staat de JGZ voor stevige ambities. Een belangrijke basis voor de huidige knelpunten bij de JGZ ligt in het feit dat de parameters voor financiering verouderd zijn, onvoldoende aansluiten bij de werkelijkheid en geen flexibele component kennen. Inmiddels is in nauw overleg met de ambtelijke vertegenwoordigers van de gemeenten gestart om in beeld te brengen hoe de sturing en verantwoording van de JGZ in de toekomst moet uitzien. Onderdeel van dit traject is om voor de toekomst te komen tot reële parameters voor financiering van de JGZ.

3. Rijksvaccinatieprogramma

Het Rijksvaccinatieprogramma (hierna: RVP) is een belangrijk en succesvol preventieprogramma gericht op jeugdigen. Jeugdigen worden in het kader van dit programma gevaccineerd tegen verschillende ernstige infectieziekten. Per 1 januari 2018 is het RVP wettelijk verankerd in de Wet Publieke Gezondheid (Wpg). In deze wetwijziging is voorzien dat de uitvoering van het RVP vanaf 1 januari 2019 onder bestuurlijke verantwoording van gemeenten komt te vallen om zo de huidige samenhang tussen de uitvoering van het RVP en de Jeugdgezondheidszorg (hierna: JGZ) te borgen.

In de Wpg, de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) en de Professionele Richtlijn RVP staat geprotocolleerd beschreven hoe het RVP wordt uitgevoerd. Beleidsvrijheid in de uitvoering hebben gemeenten nauwelijks. De huidige beproefde uitvoeringsstructuur van het RVP verandert niet. Het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (hierna: RIVM) blijft verantwoordelijk voor de inhoud, regie, coördinatie en landelijke registratie binnen het RVP. De uitvoeringsorganisaties blijven de vaccinaties toedienen.

Wat wel verandert, is dat de uitvoering van het RVP niet langer gefinancierd wordt vanuit de Rijksbegroting maar vanuit het gemeentefonds. De overheveling van het macrobudget voor de uitvoering van het deel van het RVP waar gemeenten verantwoordelijk voor zijn, vindt plaats via structurele storting in het gemeentefonds. Over deze gewijzigde financiering bent u reeds bij de begroting 2018 en 2019 geïnformeerd. Ondanks het feit dat nog steeds gewacht wordt op volledige duidelijkheid over financiering en de wijze van verantwoording door GGD en gemeenten, is een begrotingswijziging aan de orde.

Het Algemeen Bestuur heeft – mede in het licht van de ontwikkelingen zoals in het vorige hoofdstuk geschetst – gekozen voor een geïntegreerde overeenkomst met de JGZ organisaties (en geen separate overeenkomsten voor de JGZ 0-4 en de JGZ 4-18) en daarmee een geïntegreerde begroting. In deze overeenkomst (die in afwachting van de ontwikkelingen voor één jaar wordt aangegaan) is vastgelegd dat de GGD Zuid Limburg als kassier optreedt op voor de andere JGZ organisaties: Envida, MeanderGroep ZL en Zuyderland. De mandatering en verdere afspraken over financiële afhandeling wordt door de 4 JGZ organisaties in een aparte overeenkomst vastgelegd.

De begrotingswijziging heeft derhalve betrekking op het toevoegen van het budget dat hoort bij de dienstverlening die in dit kader door de JGZ 0-4 wordt uitgevoerd. Feitelijk betreft het hier een overheveling van budgetten van de drie organisaties die momenteel de JGZ 0-4 uitvoeren naar de GGD. De uitvoering van het RVP gebeurt door de 4 afzonderlijke organisatie, conform de huidige werkwijzen.

4. Veilig Thuis

Veel slachtoffers van huiselijk geweld en kindermishandeling worden opnieuw slachtoffer. Het is zelfs zo dat eerder geweld de belangrijkste voorspeller is van toekomstig geweld; het is langdurige problematiek. Om in de toekomst gezinnen waarin acuut of langdurig geweld speelt beter te herkennen en ondersteunen, verandert met ingang van 1 januari 2019 de Wet meldcode. Dit zorgt voor een verdere intensivering van de taak van Veilig Thuis.

De wetswijziging richt zich op stap 5 van de meldcode. Momenteel biedt die vijfde stap de ruimte aan de professional om óf zijn vermoeden te melden bij Veilig Thuis óf zelf hulp te verlenen aan het gezin. In de nieuwe situatie is het voor professionals bij (vermoedens van) acuut of structureel onveilige situaties van kindermishandeling of huiselijk geweld een vereiste om, ook als hij zelf hulp verleent, melding te doen. Zo kan Veilig Thuis over een langere periode meer signalen bundelen (radar) waardoor een reëlere inschatting gemaakt kan worden van de veiligheid of onveiligheid.

Om eenduidige normen te hanteren bij de afweging of een situatie ernstig is, gaat elke beroepsgroep een kader opstellen dat is toegesneden op de eigen werksituatie: een arts heeft bijvoorbeeld op een andere wijze contact met een gezin dan een medewerker van een kinderdagverblijf. Dit afwegingskader is de leidraad voor de professional en Veilig Thuis om gezamenlijk in gesprek te gaan over de best passende vervolgstappen.

Ook de opdracht tot monitoring verandert en intensiveert. Veilig Thuis krijgt nadrukkelijk een andere rol en gaat over een langere periode (gemiddeld een jaar na einde bemoeienis van Veilig Thuis) monitoren op de veiligheidsvoorwaarden om tot stabiele veiligheid te komen. Al deze veranderingen worden gevat in een nieuw handelingsprotocol voor Veilig Thuis, dat het richtinggevend kader is voor het handelen van Veilig Thuis en de basis is bij het toezicht door de Inspectie.

De verwachting is dat de aanscherping van de meldcode en de radarfunctie zullen leiden tot een toename in het aantal meldingen en adviezen die Veilig Thuis-organisaties de komende jaren te verwerken krijgen. Hierbij wordt aangenomen dat de groei zich geleidelijk zal ontwikkelen, als gevolg van een grotere bewustwording onder professionals.

4.1 Landelijke afspraken over financiering

De structurele financiële impact van de wetswijziging is landelijk in beeld gebracht. Het gaat om een bedrag van € 32,1 miljoen in 2019 tot € 38,6 miljoen structureel vanaf 2021 (zie Maartcirculaire 2018 gemeentefonds hoofdstuk 2). Voor Zuid-Limburg gaat het in 2019 om een bedrag van € 975.000 (Meicirculaire 2018 gemeentefonds / landelijke rekenmodule).

Over de financiering van de extra taken van Veilig Thuis zijn op landelijk niveau afspraken gemaakt. In kader van het Interbestuurlijk Programma (IBP) is vermeld dat gemeenten deze kosten zelf uit het gemeentefonds zullen dekken. Vanuit de algemene uitkering van alle gemeenten in Nederland worden middelen toegevoegd aan de

decentralisatie-uitkering Vrouwenopvang. De gelden voor de regio Zuid-Limburg worden beschikbaar gesteld via de centrumgemeenten Heerlen en Maastricht.

Veilig Thuis adviseert de Zuid-Limburgse gemeenten om de beide centrumgemeenten te verzoeken dit geld voor dit doel aan te wenden. Hierbij moet ter volledigheid worden opgemerkt dat de totale kosten voor gemeenten in het kader van deze wetwijziging naar verwachting hoger zijn dan hierboven weergegeven. Want waar de financiële implicaties voor Veilig Thuis in beeld zijn gebracht (impactanalyse) en er op landelijk niveau afspraken zijn gemaakt, is landelijk (nog) niet uitgewerkt wat de impact is voor het lokale veld. Meer meldingen bij Veilig Thuis leiden immers (na overdracht of onderzoek) waarschijnlijk tot meer hulpvragen in het lokale veld.

4.1 Een Zuid-Limburgse uitdaging

De landelijke ambitie die ten grondslag ligt aan de wetwijziging wordt in Zuid-Limburg breed onderschreven: een focus op duurzaam herstel van veiligheid. Toch zijn er kritische geluiden. Met de aangepaste wetgeving ligt een duidelijke focus op de laatste stap van de meldcode. Hoewel de meerwaarde om een radarfunctie in te vullen en de monitortaken te verbreden duidelijk is beschreven, sluit deze vernieuwing slechts deels aan bij de doelstellingen uit het bedrijfsplan 2017-2019 van Veilig Thuis. Hierin vragen de Zuid-Limburgse gemeenten van Veilig Thuis om toe te groeien naar een expertisecentrum, waarbij Veilig Thuis zo efficiënt mogelijk werkt. Leidend principe hierbij is dat het functioneren van de gehele keten de hoeveelheid werk van Veilig Thuis bepaalt. Immers, als het lokale veld goed functioneert, kunnen meer situaties van kindermishandeling en huiselijk geweld worden voorkomen of eerder worden gesignaleerd.

Opmerkelijk is dat in deze nieuwe wetgeving geen aandacht is voor de versterking van de andere vier stappen van de meldcode en daarmee nog meer focus legt op de 'achterkant': daar waar al sprake is van ernstige problematiek. Om situaties van kindermishandeling en huiselijk geweld te voorkomen of eerder te signaleren, is het van belang dat er aandacht is voor het herkennen en bespreekbaar maken van risicosignalen, (ver) voordat een melding bij Veilig Thuis aan de orde is.

Veilig Thuis Zuid-Limburg realiseert zich dat ook zij moet voldoen aan de nieuwe wetgeving en vraagt middels deze begrotingswijziging om de bijbehorende financiële middelen voor 2019. Tegelijk is en blijft het van cruciaal belang om, in aanloop naar de beleidsperiode 2020-2023, met alle Zuid-Limburgse gemeenten in gezamenlijkheid te werken aan een meer proactieve, innovatieve, aanpak van de GIA-keten. Een aanpak die zich richt op het voorkomen en vroegtijdig signaleren van geweld, waarbij signalen van kindermishandeling en huiselijk geweld al veel eerder (in adviessfeer) bespreekbaar worden gemaakt en (op den duur) moet bijdragen aan een verminderende instroom bij Veilig Thuis. Een aanpak die bovendien kan leiden tot meer efficiëntie in de keten, door het verder versterken van de samenwerking en continu te zoeken naar slimme verbindingen. Een gezamenlijke uitdaging!

4.3 Begrotingswijziging 2019

Veilig Thuis wil de extra werkzaamheden zo efficiënt mogelijk uitvoeren en is continu met gemeenten in overleg om werkprocessen te optimaliseren en de samenwerking in de keten te verbeteren. Omdat ervaringscijfers ontbreken, is deze begrotingswijziging 2019 gebaseerd op de rekenregels die landelijk ter beschikking zijn gesteld en door een expertteam zijn samengesteld. Er is gerekend met een verhoogde instroom van 5%

(meer adviezen en meer meldingen). Normtijden zijn aangepast ten behoeve van de monitortaken. Voor de aanpassing van de normtijd hanteert Veilig Thuis Zuid-Limburg per 1 januari 2019 de parameters zoals landelijk aangegeven. Uitgaande van de personele uitbreiding die in de landelijke berekeningen is meegenomen, is de verwachting dat in de overhead met name een stijging van de directe huisvestingskosten aan de orde is.

De daadwerkelijke (structurele) kosten voor Zuid-Limburg zijn grotendeels afhankelijk van de daadwerkelijk gerealiseerde extra instroom (in de vorm van adviezen en meldingen) bij Veilig Thuis. Veilig Thuis gaat derhalve gefaseerd te werk bij het aantrekken van nieuw personeel. Op basis van de productiecijfers / instroom wordt bepaald hoe de uitbreiding van de personeelscapaciteit wordt vormgegeven. Uitgangspunt hierbij is steeds dat de personeelscapaciteit passend moet zijn voor de instroom en dat wachtlijsten ontoelaatbaar zijn.

Ter volledigheid moet worden opgemerkt worden dat voor de berekening van de financiële gevolgen van de wetswijziging landelijk is gerekend met een zogenoemd 'laag scenario', maar dat Veilig Thuis geen invloed heeft op het aantal adviezen en meldingen dat binnenkomt. Wanneer de stijging in instroom minder is dan 'scenario laag', vloeien de gelden (via de jaarrekening) terug naar de Zuid-Limburgse gemeenten. Wanneer de stijging hoger is dan 'scenario laag', worden de kosten hiervoor conform geldende verdeelsleutel doorgerekend aan alle Zuid-Limburgse gemeenten. Wanneer dit aan de orde is, is het bovendien van belang om landelijk aan te geven dat de additionele middelen onvoldoende zijn voor het extra werk.

Evenals nu, worden gemeenten ook in 2019 per kwartaal geïnformeerd over de instroom bij en productie van Veilig Thuis.

5. Financiën

5.1 Programma GGD

	Oorspronkelijke begroting	JGZ	RVP	Totaal bijstelling	Bijgestelde begroting
Opbrengsten					
Bijdragen gemeenten	10.289.908	317.000	527.000	844.000	11.133.908
Tarieven Gemeenten	2.455.128	-	-	-	2.455.128
Bijdragen centrum gemeenten	-	-	-	-	-
Bijdrage Rijk/Provincies	2.077.214	-	-	-	2.077.214
Inkomsten NZA	-	-	-	-	-
Overige bijdrage	2.099.714	-	-	-	2.099.714
Incidentele opbrengsten	343.370	-	-	-	343.370
Totaal opbrengsten	17.265.334	317.000	527.000	844.000	18.109.334
Exploitatiekosten					
Personeelskosten	10.889.454	317.000	440.000	757.000	11.646.454
Huisvestingskosten	1.181.080	-	20.000	20.000	1.201.080
Afschrijvingskosten	38.000	-	-	-	38.000
Rente en Bankkosten	-	-	-	-	-
Beheers en adm.kosten	174.000	-	3.000	3.000	177.000
Kosten vervoermiddelen	-	-	-	-	-
Kosten Automatisering	1.259.000	-	-	-	1.259.000
Kosten medische middelen	467.000	-	4.000	4.000	471.000
Kosten uitvoering derden	111.500	-	-	-	111.500
Incidentele lasten	343.370	-	-	-	343.370
Totaal exploitatiekosten	14.463.404	317.000	467.000	784.000	15.247.404
Algemene dekkingsmiddelen	-	-	-	-	-
Overhead	2.801.930	-	60.000	60.000	2.861.930
Heffing Vpb	-	-	-	-	-
Bedrag onvoorzien	-	-	-	-	-
Saldo baten en lasten	-	-	-	-	-
Toevoeging aan reserve	-	-	-	-	-
Onttrekking aan reserve	-	-	-	-	-
Resultaat	-	-	-	-	-

5.2 Programma Veilig Thuis

	Oorspronkelijke begroting	Meldcode	Bijgestelde begroting
Opbrengsten			
Bijdragen gemeenten	10.289.908	-	10.289.908
Tarieven Gemeenten	2.455.128	-	2.455.128
Bijdragen centrum gemeenten	-	975.000	975.000
Bijdrage Rijk/Provincies	2.077.214	-	2.077.214
Inkomsten NZA	-	-	-
Overige bijdrage	2.099.714	-	2.099.714
Incidentele opbrengsten	343.370	-	343.370
Totaal opbrengsten	17.265.334	975.000	18.240.334
Exploitatiekosten			
Personeelskosten	10.889.454	935.000	11.824.454
Huisvestingskosten	1.181.080	40.000	1.221.080
Afschrijvingskosten	38.000	-	38.000
Rente en Bankkosten	-	-	-
Beheers en adm.kosten	174.000	-	174.000
Kosten vervoermiddelen	-	-	-
Kosten Automatisering	1.259.000	-	1.259.000
Kosten medische middelen	467.000	-	467.000
Kosten uitvoering derden	111.500	-	111.500
Incidentele lasten	343.370	-	343.370
Totaal exploitatiekosten	14.463.404	975.000	15.438.404
Algemene dekkingsmiddelen	-	-	-
Overhead	2.801.930	-	2.801.930
Heffing Vpb	-	-	-
Bedrag onvoorzien	-	-	-
Saldo baten en lasten	-	-	-
Toevoeging aan reserve	-	-	-
Onttrekking aan reserve	-	-	-
Resultaat	-	-	-

Bijlage 1: Specificatie informatie demografie

Bevolkingsprognose - berekeningswijze

Het Etil voorspelde in 2011 een daling van 8,42 % voor 5 jaar. Omdat voor de jaren vanaf 2016 geen (bijgestelde) prognose is afgegeven, is het gemiddelde van de periode 2011-2015, zijnde 1,68 %, verder doorgetrokken, waardoor de prognose voor 2016 uitkomt op 10,11%.

Op basis van cijfers van het CBS blijkt de daadwerkelijke daling tot en met 2016 slechts 7,43 % te zijn. Een verschil dus van 2,68 %. Omdat er voor 2017 nog geen definitieve cijfers bekend zijn, is aangenomen dat de afwijking vergelijkbaar zal zijn met 2016 en op basis van deze aanname doorerekend naar 2017 met een verhoging van 0,3%. Hiermee komt de totale afwijking voor de periode 2011-2017 op 3% uit.

Voor de doorrekening van die 3% naar de consequenties voor het budget van de JGZ is uitgegaan van het budget basiszorg, exclusief het budget Digitaal Dossier en het 14-jarigen contact. Deze twee onderdelen waren immers niet meegenomen in het bezuinigingsscenario. Het effect van demografie voor 2019 bedraagt € 122.000,00.

Rekenvoorbeeld demografie

De stijging van het benodigde uren kan worden verklaard door enerzijds een aanpassing van de vraagkant en anderzijds door de afwijking in de demografie t.o.v. eerdere aannames. Naar aanleiding van de demografie is hieronder een rekenvoorbeeld opgenomen. Hierbij is uitgegaan van fictieve aantallen.

Stel in 2010 zijn er 1.000 jongeren. In de prognose 2015 is rekening gehouden met een daling van 10%. Dit betekent dat er dan in 2015 900 jongeren zijn. Gaat men bijvoorbeeld uit van een contactmoment van 2 uur, dan is bij de begroting 2015 uitgegaan van een formatie berekening van $900 * 2 \text{uur} = 1.800 \text{uur}$.

De realisatie in 2015 laat echter zien dat er maar een daling is van 8%. Met andere woorden in 2015 zijn er 920 jongeren. Bij gelijkblijvend contactmoment betekent dit dat voor dezelfde zorg $920 * 2 = 1840 \text{uur}$, dus 40 uur meer formatie nodig is. Immers er zijn 20 jongeren (900-920) meer dan geprognosticeerd.